

fulde udgaa. Det kan gerne være, det ærede Medlem har Ret i, at der kan være andre Sygdomme, som kunne være ligesaa farlige som de smitsomme, bl. a. Kræft; jeg tillader mig dog at tro, at Kræft maa være en smitsom Sygdom. Om den ogsaa er det blandt Husdyrene, sender jeg ikke; men det er dog nok en smitsom Sygdom. Men der er et andet Punkt her i § 1, som ikke tiltaler mig, og som jeg ikke tror, man godt kan være tjent med bliver staaende. Det er Ordene: „eller saa afmagrede, at deres Rød ikke kan anses for egnet til Menneskesøde.“ Hvad vil det nu sige? Naar man vil have eksporteret Rød af et slagtet Kreatur til England, maa det ikke være saa afmagret, at det ikke kan bruges til Menneskesøde; men det er dog indlysende, at ingen Landmand vil gaa hen og sende et saadant Dyr ind til Slagtning til Eksport som fersk Rød, naar man forud ved, der skal betales 30 Kr. for den Slags Dyr. Jeg synes næsten, det er, om ikke at gøre Landbrugerne umyndige, saa dog at sætte dem for lavt ned, naar de ikke selv skulde kunne bedømme deres Varer, og det gør man, naar man her i Loven bestemmer, at Kreaturerne ikke maa være saa afmagrede osv. Jeg tror dog ikke, det kunde falde nogen Landmand ind, at sende saadan et Dyr ind til Slagtning for at saa det eksporteret til Udlandet. Jeg har den største Højagtelse for vore Dyrlegers Afgørelse; men den kunde jo bruges paa saa mange Maader, naar det her bestemtes i Loven, at de skulle afgøre, om en Ko paa Grund af Afmagring ikke egner sig til Menneskesøde. Jeg tror derfor, det er meget uheldigt, at dette Punkt er opført her i § 1. Naar det ikke var der, kunde jeg for øvrigt fuldt ud være enig med Lovforslaget. Jeg anser det for nødvendigt, at der øves Kontrol, for at der kan aabnes et Marked og vi kunne sælge vort Rød der, naar Indførelse af vore levende Kreaturer forbydes. For saa vidt er jeg altsaa meget tilfreds med Loven, men jeg vilde rigtig nok meget ønske, at man kunde blive enig paa det af mig fremhævede Punkt, og jeg skal, ligesom det 2det ærede Medlem for 6te Kreds, tillade mig at stille Vædringsforslag i saa Henseende. Det ser virkelig i mine Øjne ikke godt ud, at man ikke hjemme skulde kunne bedømme, om et Kreatur egner sig til Slagtning eller ikke. For øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, for at det kan komme igennem i denne Samling. Jeg anser det for en Nødvendighed, at vi saa en saadan Lov, da man desværre saa ofte har set, at al Udførsel af levende Kreaturer er bleven stoppet for os, baade mod Ost, Syd, Vest

og Nord. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget.

Bru: Dette Lovforslag har utvivlsomt meget stor Værdi for Landbruget i Djeblikket. Siden vi for et Par Aar siden bleve nødte til at ophøre med Eksport af levende Kreaturer til England og senere til Dels ogsaa til Tyskland, have vi været paa et Slags Forsøgsstadium med Hensyn til Eksport af vort Rød. Vi have prøvet os frem og søgt at komme til det rette Resultat, men vi ere endnu kun paa et rent Forsøgsstadium. England er jo det Land, hvor vi nærmest bør søge at finde et Marked for vort Rød, idet det nemlig er saa, at vi for Tysklands Vedkommende dog kunde sende Kreaturer til Slagtning i selve Tyskland, om de end kun maa komme til de Havne, hvor der er Slagtehus. Fra Sylland have de jo, i alt Fald for Djeblikket, Lov til at sende deres Kreaturer til Tyskland. Men det vil dog altid være saa, at en stor Del af vort Rvæg maa søge Vejen til England. Det engelske Marked kræver jo imidlertid fremfor noget andet at saa store og ensartede Partier Rød, og de engelske Købere ere meget kræsnere med Varerne; de ville have dem gode, vel klassificerede og smukt behandlede. Der ligger der en stor Opgave for vort Landbrug, og naar Regeringen nu tilbyder os sin Støtte til at saa dette udført paa den rette Maade, tror jeg, at Landbruget med stor Glæde og Taknemlighed skal hilse dette Tilbud. Saaledes som Lovforslaget nu kommer frem, tilbyder det os jo et Tilfyn med det Rød, som skal eksporteres, et veterinært Statstilfyn til Underjøgelse af, om de Dyr, hvis Rød skal eksporteres, ere tilstrækkelig sunde og gode til Eksport. Staten tilbyder os at ville betale den dermed forbundne Udgift, og for saa vidt kan Landbruget kun hilse det med Glæde.

Men saaledes som Lovforslaget nu lyder, forekommer det ogsaa mig, at der i dets enkelte Paragraffer er Bestemmelser, som det vilde være ønskeligt muligvis at saa noget ændrede. Det er ganske vist paa et sent Stadium af Samlingen, at vi have faaet dette Forslag; det har været ganske overordentlig lang Tid om at passere gennem Folketinget. Det havde været heldigt, som en tidligere æret Taler sagde, at saa dette Forslag i Udvalg. Det maa vi vel imidlertid se bort fra, hvis vi ønske at saa det fremmet i denne Session. Men det kunde vel dog være rigtigt at søge at saa de Ting frem, som kunde ønskes ændrede og se at saa det gjort under Forhandlingen her i Tinget. —